

Отже, у результаті вивчення історичних документів, наукової літератури можемо стверджувати, що вища військова освіта в Польщі пройшла тривалий розвиток та продовжує реформування даної галузі освіти.

Список використаних джерел

1. Siemaszko Tadeusz. Zarys powstania i rozwoju polskiego szkolnictwa wojskowego do 1939 r. Warszawa: Akademia Sztabu Generalnego WP im. gen. broni Karola Świerczewskiego, 1984.

ДРАЧ І.І.,
ХОМА О.М.

Мукачівський державний університет, Україна

РОБОТА З НОВИМИ БУКВАРЯМИ В 1 КЛАСІ

Три роки поспіль початкова освіта працює за Концепцією Нової української школи, пріоритетне завдання якої – формування ключових компетентностей. Створено Типові освітні програми, розроблених авторським колективом НАПН України під керівництвом академіка О. Савченко та колективом авторів за керівництвом Р. Шияна, видано низку нових підручників «Українська мова. Буквар» різними авторами. Вперше в освітньому процесі початкової школи задіяна досить значна їх кількість, що дає можливість учителю вибору для навчання української мови в 1 класі.

Специфікою освітнього процесу в 1 класі є упровадження інтегрованого навчання. «Це, по-перше, питання рівня взаємодії навчальних дисциплін та глибини об'єднання їхнього навчального змісту; по-друге, визначення способів, якими цього можна досягти. Головне питання, яке виникає в учителя, коли починається впровадження міжпредметного інтегрованого навчання, – це зв'язки між навчальними предметами (освітніми галузями)»[3]. Учні зможуть: краще зрозуміти сутність об'єкта чи явища в контекстах різних навчальних предметів та сформулювати цілісне уявлення про них; глибше зрозуміти ключові ідеї з огляду на їх аналіз із різних точок зору; краще оцінити, як використати набуті ідеї та навички в життєвих ситуаціях; системно мислити»[3, с.60.].

Нові підручники для учнів 1 класу забезпечують цей процес. О. Вашуленко, один із співавторів, зазначає, що створення Букваря розпочинається з основного – із визначення методу, за яким мають опанувати грамоту шестирічні першокласники. Не було сумнівів, що Буквар треба створювати за давно перевіреною звуковим аналітико-синтетичним методом, основні положення якого було започатковано українським педагогом К. Д. Ушинським. Пізніше було багато спроб удосконалити цей метод, але досі залишається його провідний принцип, який коротко можна сформулювати так: «від звука до букви». Це означає, що перед тим, як ознайомлювати учнів із предметом власне читання – з буквами, треба ввести їх у світ звукової матерії живої мови. Вони мають навчитися слухати звукове мовлення, чути в ньому не тільки окремі речення, слова, а й звуки, з яких складаються ці слова, упізнавати на слух окремі звуки в інших словах, правильно вимовляти почуті звуки, виділяти їх зі слів у різних позиціях – на початку, в середині і в кінці слова – тобто здійснювати елементарний звуковий аналіз мовлених слів. почутих спочатку коротких

односкладових словах (дім, сад, рак, лось, ліс), згодом у двоскладових (мама, тато, літо, липа, вода, сіно, роса) і т.д. [1.]

Нами вивчався зміст нових підручників. З'ясовано, що методичною новинкою Букварів є наявність QR-кодів з посиланнями на аудіофайли, які містять тексти для слухання. Учням пропонуються поезії, уривки із оповідань, що озвучені майстрами слова. Це дає можливість не тільки зацікавити чи мотивувати учня до навчання, а й формувати в першокласників культуру усного мовлення. Методика роботи над такими текстами передбачає: прослуховування тексту, проведення словниково-орфоепічної роботи, виконання завдань відповідно до теми уроку, розвитку зв'язного мовлення.

Навчальні книги з української мови побудовані за тематичним принципом та відповідно до періодів навчання грамоти – добуквеним, буквеним, післябуквеним. Авторами запропоновано предметні та сюжетні малюнки, аналітичні та синтетичні вправи, склади, слова, речення, тексти для читання.

«У Букварі також запропоновано завдання, спрямовані на розвиток умінь правильно відповідати на поставлені запитання, ставити запитання іншим; завдання, які спонукають дітей вступати в діалог на доступні теми, а також переказувати відому казку, короткий прослуханий текст з опорою на подані малюнки, самостійно будувати коротке зв'язне висловлення за малюнком (ілюстрацією, серією малюнків), на основі прослуханого тексту або випадку з життя»[1].

«Особливістю нового Букваря є те, що спочатку учні одержують уявлення про слово, вчать називати предмети, добирати до них слова – назви дій, ознак. І оскільки, новою програмою передбачено ознайомлення першокласників зі словами – назвами чисел, то в новому Букварі представлено матеріал для ознайомлення дітей зі словами – назвами чисел, формування в них умінь упізнавати і розрізняти слова – назви чисел, ставити до слів граматичне питання скільки?» [1].

Аналізуючи зміст Букварів, слід зазначити, що вони забезпечують реалізацію змістових ліній мовно-літературної освітньої галузі Державного стандарту початкової освіти. Має місце новий підхід до вивчення тем, що передбачає дослідження мовних явищ. Вивчення речень пропонується за принципом від слова до речення із застосуванням піктограм.

Методичні орієнтири, що вміщені в підручниках, дають змогу вчителям, студентам якісно й змістовно провести урок навчання грамоти.

Як зазначає М. Захарійчук, одна із авторок, новим в Букварях є: навчальний зміст підручника організований за сезонно-тематичним принципом; у «Букварі» пропонується матеріал для моніторингу навчального поступу учнів під рубрикою – «Мої навчальні досягнення. Я умію, можу»; під рубрикою «Нехай тобі почитають» пропонується малюнки до українських народних казок, а також до творів відомих зарубіжних авторів, які можна прочитати, обговорити з дітьми; навчальний зміст «Букваря» включає систему різножанрових художніх текстів сучасних українських письменників, а також відомих класиків зарубіжжя, спрямованих на формування відповідних чеснот і рис дітей [2].

За словами М. Захарійчук, вавчальний зміст «Букваря» передбачає: формування чеснот і цінностей, які є пріоритетними у світі (тексти, вірші, усна народна творчість); розвиток предметних і ключових компетентностей; розвиток культури спілкування (діалоги, тексти, малюнки); розвиток креативного мислення, уваги, уяви, пам'яті (мовні, мовленнєві, інтелектуальні ігри, лабіринти, криптограми, анаграми, ребуси, тексти з малюнками тощо); диференційоване навчання (частина тексту для диференціації, виділена іншим шрифтом, позначена світлою рисою, а слова поділені на склади); часткову інтеграцію з іншими предметами; моніторинг навчальних досягнень учнів (4 питання після теми, матеріал після відповідної пори року, першого та другого семестру); роботу в парах, групах, самостійно; рефлексію [2, с.27].

Таким чином, ми торкнулися окремих аспектів побудови нових підручників для навчання грамоти учнів 1 класу.

Список використаних джерел

- 1.Вашуленко О. Особливості реалізації змісту освітньої програми з української мови в 1 класі Нової української школи b.iitta.gov.ua/712497/1/Вашуленко%20О.%20В.%20Особливості%20реалізації%20змісту%20освітньої%20програми%20з%20укр.%20мови%20для%201%.
2. Захарійчук М. Д. Книжка для вчителя: Методика роботи за підручником «Українська мова. Буквар» (методичний посібник)./ М.Д.Захарійчук – К.: Грамота, 2018. – 205с.
3. Нова українська школа: порадник для вчителя / Під заг. ред. Бібік Н. М. – К.: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. – 206 с.

ДУДА Т.І.,
ДУДА Н.Ю .

Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету, Україна

СУТНІСТЬ ОРГАННОЇ МУЗИКИ ТА ПРОБЛЕМИ ЇЇ ТРАНСКРИПЦІЇ ДЛЯ БАЯНУ

Музика серед всіх видів мистецтв є найменш конкретною; образи її не можна описати в зриму форму, як в образотворчому мистецтві (живописі, скульптурі, графіці) або словесному (поезія, драматургія, проза). Вона менш за все піддається цензурі і, можливо, тому з усіх мистецтв найбільш повно відображає загальні проблеми людського буття, зближуючись з філософією і релігією, являючи собою найбільш концентроване вираження загальної історії мистецтв. Органна музика, відбираючи найбільш типові риси її розвитку, тенденції, етапи, протистояння, різні стилі з їх художньо-ідеологічним базисом, ще більш концентровано формулює весь зміст мистецтва, накопичений людством і представляє його в відшліфованому, кришталево – досконалому вигляді.

Проблема перекладання органних творів для фортепіано, баяну, акордеону завжди містила багато спірних моментів. Поряд з активними пропагандистами цього явища були музиканти, які вважали блюзнірством виконувати органні твори на інших інструментах. Одним з таких супротивників був Альберт Швейцер. Мотиви його досить переконливі: будь-яка транскрипція несе в собі втрату деяких деталей і заміну інших. Так, скажімо, виконання органної фуґи на інших



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>